

Παράκληση εις τον Άγιο Ιερόθεο Πρώτο Επίσκοπο Αθηνών

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ θεηγόρος, καὶ Ἀποστόλων κοινωνός καὶ αὐτόπτης,
καὶ τῆς σοφίας ὄργανον θεόπνευστον, Πάτερ Ἱερόθεε, τὸν παρόντα νόον σου,
σκέπε καὶ διάσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης· καὶ τῷ Σωτήρι πρέσβευε αἰεὶ, ἡμῖν
διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα. Τό αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ
Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,

ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστοιχίς·
Ἱερόθεε τὴν σὴν Μονῆν Σκέπε, Γερασίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰλέωσαι, Πάτερ, τὸν Λυτρωτὴν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, Ἱερόθεε ἱερέ, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ προσιούσι, τῇ θαυμαστῇ σου πρεσβείᾳ ἐκάστοτε.

Ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ ὁ σὸς λαός, τῇ σῇ καταφεύγει, προστασίᾳ καὶ ἐκβοᾷ· ῥύσαι μέ δεινῶν πειρατηρίων, Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ Ἱερόθεε.

Ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Χριστόν ἐκδυσώπει, Ἱερόθεε ἱερέ, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ προσκυνοῦντας, τὴν ἱεράν καὶ σεβάσμιον κάραν σου.

Θεοτοκίον.

Ὀλόφωτον σκὴνωμα τοῦ Χριστοῦ, Κεχαριτωμένη, Παντευλόγητε Μαριάμ, λύσον τὴν ὀμίχλην τῶν παθῶν μου καὶ μετανοίας φωτί με καταύγασον.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θεῖω φόβῳ, θεόφρον, ἡμῶν τὸν νοῦν τείχισον, ὡς ἅν τοῦ ἐχθροῦ τῶν σκανδάλων, τὴν ῥύμην φύγωμεν, καὶ τὴν σωτήριον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, Πάτερ Ἱερόθεε, τρίβον βαδίσωμεν.

Ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ, ὁ σὸς ναός γάνυται, καὶ ὡς ἀρραγέστατον τεῖχος καὶ θεῖον ἔφορον, Πάτερ σέ ἔχουσα, ἀποσοβεῖ καὶ ἐκτρέπει, πάσαν, Ἱερόθεε, βλάβην τοῦ ὄφους.

Ἐλλαμπόμενος αἴγλη, τοῦ Παντουργοῦ Πνεύματος, δίωξον παθῶν τὴν ὀμίχλην καὶ τὴν σκοτόμαιναν, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ταῖς φωτοφόροις εὐχαῖς σου, Πάτερ Ἱερόθεε, ἐκδυσωποῦμεν σε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ὑπερθεόν Λόγον, σωματικῶς τέξασα, Κεχαριτωμένη Παρθένε, πλούτῳ

χρηστότητος, παθῶν με λύτρωσαι, σωματικῶν καί τόν νοῦν μου, μετανοίας σύγασον, ταῖς ἐπιλάμψεσι.

Διάσωσον, Ἀρχιερεῦ Ἱερόθεε θεηγόρε, ἐκ παντοίων ἐπιφορῶν καί κακώσεων, τούς τῆ σεπτῆ προστασία σου προσιόντας.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Ἄιτησις καί τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Ὡς μύστης Χριστοῦ καί Ἱεράρχης ὄσιος, καί μέγας ἡμῶν, προστάτης, Ἱερόθεε, διά παντός ἰκέτευε, ἐκλυτροῦσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως, καί τῶν πταισμάτων διδόναι ἰλασμόν, τοῖς σπεύδουσι, Πάτερ, τῆ πρεσβεία σου.

ᾠδή δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ πρεσβεία σου, Ἄγιε, γένοιτο τῷ ναῷ σου, Ἱερόθεε, τῷ θερμῶς ἀνακειμένῳ σοί, σκέπη καί ἀντίληψις δυσωποῦμεν σε.

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, τούς τῆ θεία κάρᾳ σου καταφεύγοντας, καί παράσχου, Ἱερόθεε, τούτοις τήν ταχείαν σου βοήθειαν.

Συντριβέντας τοῖς πάθεσι, τοῖς κατά ψυχὴν καί σῶμα θεράπευσον, Ἱερόθεε Πατήρ ἡμῶν, τούς θερμῶς προστρέχοντας τῆ σκέπη σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεόν σωματώσασα, λύσαντα τῆς πάλαι ἀρᾶς τόν ἄνθρωπον, Θεοτόκε Ἄειπάρθενε, τήν ὀδύνην λύσον τῆς καρδίας μου.

ᾠδή ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον ἡμῶν, τῆς σαρκός, Πάτερ, τό φρόνημα καί τόν νοῦν ἡμῶν ἀγάπη θεϊκή, ἀναπτέρωσον ζωὴν πρὸς ὑπερκόσμιον.

Μέγαν ἀρωγόν, καί θερμόν σέ ἀντιλήπτορα, Ἱερόθεε, ὁ θεῖος σου ναός, κεκτημένος καθ' ἐκάστην μακαρίζει σε.

Ὅλβον ἱερόν, τήν σεπτὴν σου κάραν ἔχοντες, ἐξ αὐτῆς ἁγιασμοῦ τάς δωρεᾶς, Ἱερόθεε, καρπούμεθα ὑμνοῦντες σε.

Θεοτοκίον.

Νόμω τοῦ Θεοῦ, τήν ζωήν μου, Κόρη ἴθουνον, ὡς ἄν βόρβορον δεινῶν ἀνομιῶν, μετανοίας ἀποπλύνω ἐν τοῖς δάκρυσιν.

Ῥδὴ στ´. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἦγίασται, ἡ σὴ πάντιμος κάρα, δωρεά τοῦ Παρακλήτου ἀγία· ὅθεν ἡμῶν τὰς ψυχᾶς ἀγιάζει καί τῶν σωμάτων ἰᾶται τοὺς μώλωπας, τῶν μετὰ πίστεως θερμῆς, προσιόντων αὐτῇ, ἱερόθεε.

Ναμάτων, τῶν θεοβρύτων ῥανίδας, ἡμῖν βλύσον τῇ θερμῇ σου πρεσβεία, ὡς ἄν τοὺς ἄνθρακας σβέσωμεν, Πάτερ, τῶν ἀπελθόντων κινδύνων καί θλίψεων καί τῆς χρηστότητος Χριστοῦ, ἱερόθεε Πάτερ, μετὰσχωμεν.

Συνῆλθε, Χριστιανῶν ἡ χορεία καί βοᾶ σοί ἐκ μυχίων καρδίας· τῆς κραταιᾶς προστασίας σου, Πάτερ, ἡμῖν τὰς πτέρυγας ἄνωθεν ἄπλωσον, καί σκέπασον ἐκ τῶν βελῶν, τοῦ Βελίαρ ἡμᾶς, ἱερόθεε.

Θεοτοκίον.

Κακίας, τῆς ὀλεθρίου τοῦ πλάνου, τοῦ ἀεὶ κατὰ τοῦ δούλου Σου, Κόρη, ὠρυομένου ὡς λέοντος ὄντως, τὰ χαλεπώτατα σύντριψον βέλεμνα, καί ἴθουνον ἡμᾶς, Ἀγνή, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Διάσωσον, Ἀρχιερεῦ ἱερόθεε, ἐκ παντοίων ἐπιφορῶν καί κακώσεων, τοὺς τῇ σεπτῇ προστασίᾳ σου προσιόντας.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἰτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς ἱεράρχης Χριστοῦ ἱερώτατος, καί εὐσεβῶν ἀντιλήπτωρ θερμότατος, σοφέ ἱερόθεε, πρέσβευε πάσης ἀνάγκης καί πόνων καί θλίψεων, λυτροῦσθαι, τοὺς σέ μακαρίζοντας.

Προκείμενον.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι´ 9 - 16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγὼ εἰμί ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καί

είσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμή ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμί ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτός δέ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δέ μισθωτός φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμί ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει μέ ὁ Πατήρ, καγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κακεῖνα μέ δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Παύλω ὡς ἀκήκοας, Χριστῷ προσῆλθες προθύμως, καὶ σκεῦος πολύτιμον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐχρημάτισας, καὶ φωτί, Ἄγιε, τῷ τῆς ἀληθείας, καταυγάζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν, διό βοῶμεν σοι· ζόφου παθημάτων καὶ θλίψεων, καὶ πάσης περιστάσεως, λύτρωσαι ἡμᾶς, Ἱερόθεε, πταισμάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενος ἡμῖν παρά Χριστοῦ, ὡς ἂν ἀμέμπτως βιώσαντες, δόξης θείας τύχομεν.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαό σου...

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκ δεινῆς ραθυμίας, καὶ παθῶν τυραννίδος ἡμᾶς ἀπάλλαξον, καὶ δίδου εὐθυπόρως, τὴν τρίβον βηματίζεις, ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς ἂν τῆς ἄνω ζωῆς, τύχωμεν, Ἱεράρχα.

Πύργον ἄσειστον, Πάτερ, καὶ ἐδραίωμα θεῖον καὶ καταφύγιον, τὴν σὴν ἐπιστάσιαν, ναός σου ὁ ἅγιος, Ἱερόθεε, ἔχων λυτροῦται πάσης ὀργῆς, ὕμνεῖ σου τὴν χάριν.

Ἐκ σκανδάλων ποικίλων, καί δεινῶν σοφισμάτων τοῦ πολεμήτορος, ἀπήμαντον συντήρει, τόν ἱερόν σου ναόν, ἱερέ ἱερόθεε, ἀνακείμενον στερβῶς, τῆ σῆ ἐπιστασία.

Θεοτοκίον.

Γνώμην σώφρονα, Κόρη, καί εὐθείαν καρδίαν καί νοῦν ἀκέραιον, τοῖς πίστει ἀφορῶσι, πρὸς τήν Σὴν θερμήν Σου σκέπην, καί βοῶσι πρυτάνευε· χαῖρε Παρθένε Ἀγνή, ἡμῶν ἡ προστασία.

Ῥδή η´. Τόν Βασιλέα.

Ἔργοις ὁσίοις, τόν δέ ναόν σου κομώντα, ὡσπερ ἄμπελον εὐκληματοῦσαν δεῖξον, τῆς σῆς βοηθείας, τῆ γεωργία, Πάτερ.

Ῥώμην ὑπόθεν, δίδου ἡμῖν, ἱεράρχα, τήν ὀλέθριον καταπατεῖν τοῦ πλάνου, δύναμιν ἐν πᾶσιν, ἡμῶν ὡς ἀντιλήπτωρ.

Αἴγλη τῆς θείας, κηδεμονίας σου, Πάτερ, διασκέδασον τῶν πειρασμῶν τά νέφη, τῶν ἐπαπειλούντων, φθοράν ἡμῖν καί λύπην.

Θεοτοκίον.

Σύντριψον, Κόρη, τήν καθ' ἡμῶν δυναστείαν, τοῦ ἀλάστορος τῆ σῆ ἐπιστασία, ὀδυνῶν καί πόνων, ἡμᾶς ἐκλυτρομένη.

Ῥδή θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδού τῆ σῆ εἰκόνι, Πάτερ, τά σά τέκνα, ἐν εὐλαβείᾳ ἐστῶτες βοῶμεν σοί· δίδου ἡμῖν, ἱεράρχα, τήν εὐλογίαν σου.

Μή παύση τόν ναόν σου, τοῦτον περιέπειν, τόν ἱερῶς καυχώμενον τῆ χάριτί σου, ἐξ ἧς τοῦ Πνεύματος, πρόεισι δωρεά ἄφθονος.

Ὁδόν ἡμᾶς βαδίζειν, σύνεσιν παράσχου, τῆς σωτηρίας, σοφέ ἱερόθεε, ὡς ἄν ζωῆς τῆς ἀλήκτου, Πάτερ, μετάσχωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἵμνοῦσι τόν Σόν τόκον, τάξεις τῶν Ἀγγέλων καί τῶν βροτῶν, Θεοτόκε, τό σύστημα· Σύ γάρ Θεόν τετοκυία, τά πάντα ἦνωσας.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀιμακάριστον καί παναμώμητον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,
Παύλου τῷ κηρύγματι φωτισθείς, ὥφθης τῶν ἀρρήτων, θεηγόρος ὑφηγητής,
καὶ τῶν Ἀθηναίων Ποιμὴν καὶ Ἱεράρχης· διό σε, Ἱερόθεε, μακαρίζομεν.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, καὶ Εὐαγγελίου, θεοφόρος μυσταγωγός· χαίροις
οὐρανοῦ, σοφίας ὁ ἐκφάντωρ, Ἀρχιερέων κλέος, ὧ Ἱερόθεε.

Ὅλος ἱερώτατος γεγονῶς, τάς τοῦ Παρακλήτου, δεδεγμένος μαρμαρυγὰς, τῷ
Θεῷ προσάγεις, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, πολλοὺς ἀπὸ τὴν πλάνης, ὧ Ἱερόθεε.

Χαίροις ὑποφήτα βίου καινοῦ, καὶ φιλοσοφίας, τῆς ἐνθέου σάλπιγξ χρυσή·
χαίροις ὁ ἀμέμπτως, Χριστῷ ἱερατεύσας, ὡς Ἀποστόλων μύστης, ὧ Ἱερόθεε.

Δίδου τῇ πρεσβείᾳ σου πρὸς Χριστόν, τῷ σεπτῷ ναῷ σου, Ἱερόθεε ἱερέ, δύναμιν
καὶ ῥῶσιν, ἀγάπην καὶ εἰρήνην, καὶ πάσαν προθυμίαν, πρὸς βίον κρείτονα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ
Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβειάν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν
τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, ὥσπερ Ἰσαπόστολος μέγας καὶ ἱεράρχης κλεινός, Πάτερ ἱερόθεε, μύστα τῆς χάριτος, τούς ἐν πίστει προσπίπτοντας, τῆ σῆ προστασία, πάσης περιστάσεως ἀτρώτους φύλαττε, δίδου δέ τῷ θείῳ ναῶ σου, τῆς σῆς εὐλογίας τὰς δόσεις, τοῦτον ἀπαλλάττων πάσης θλίψεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.